

Val di Nievolen

kuntien

Buggiano

Comune di Buggiano

Ansiokkaalle sotilalle tarjottiin maapalaa palkinnoksi sodassa kunnostautumisestaan, elettiin vuotta 200 eKr. Hän sai jopa valita. Sotilasta pidettiin varsin vaatimattomana, sillä hän pyysi härännahan kokoista tilkkua. Sotilas otti härännahan ja teki siitä niin ohuita nauhoja, että ne ympäröivät upean kukkulan; kyseessä oli juuri Buggiano. Foro Bojanista päästään Abadianuun tai Abudiukseen. Vuodelta 979 jKr. peräisin olevassa dokumentissa tämä kukkula mainitaan nimellä Buzano. Historiankirjoissa puhutaan siitä uudelleen vuodesta 1135, jolloin tämä pieni maanpäällinen paratiisi yhdistetään keskiajan Toskanan sotatapahtumiin. Monien vierailijoiden silmiä ja sydäntä kiinnostava, näkemisen arvoinen merkkiteos on Palazzo del Podestà, rakennettu XIII vuosisadalla ehkä myöhäiskeskiaikaisen linnoituksen päälle. Sen julkisivua koristavat peräti 57 moniväristä terrakottavaakunaa, joista useat ovat peräisin firenzeisestä Della Robbian työpajasta.

Chiesina Uzzanese

Comune di Chiesina Uzzanese

Chiesina Uzzanese on nuori kaupunki, joka on saavuttanut hallinnollisen itsenäisyyden vasta v. 1963. Sen keskiaikaiset juuret säilyvät Xenodochiossa, joka on aikoinaan kirkon ja Roomaan matkalla olevien pyhinvaeltajien muonitukseen tarkoitettuna rakennuksen muodostama kokonaisuus. Noin XIV vuosisadan paikkeilla tämän kirkon ympäristöön, Pesciajoen yli rakennettuna, "uzzanese"-nimellä kutsuttavan sillan ympärille muodostuneen asutuksen ohelle, nousi maanviljelijöiden muodostama asuinyhdyskunta, joka sai toimeentulonsa suosta kuivattua maata viljelemällä. Modernia kehitystä on leimannut ajan myötä kaupungin sijainti Valdinievolen poikkiteillä, joka yhdistää Luccan ja Pisan postitiet, ja viime aikoina sen lävitse kulkevan moottoritien Firenze-Mare rakentaminen, joka on vaikuttanut myönteisesti paikalliseen sinnikkääseen yrittäjyyteen.

Lamporecchio

Comune di Lamporecchio

Giulio Rospigliosi, (1600-1669) valittiin Paaviksi nimellä Clemente IX. Hän oli kuuluisa toiminnastaan välittäjänä Aquisgranin rauhassa, ideoituaan "Clementiniläisen rauhan", joka pehmensi Ranskan jansenistit. Hän pyysi Berniniä rakentamaan itselleen talon. Minne, kysyi vuorostaan Gian Lorenzo Bernini –jolle olemme velkaa muun muassa Louvrea varten tehdyn suunnitelman. – Miten niin minne Villa Rospigliosi rakennetaan, vastasi Clemente. Lamporecchioon, koska täällä valmistetaan Jumalanpalvelukseen puhtainta viiniä koko Italiassa ...Ajassa on mentävä muutama vuosisata tuhannesta taaksepäin, jotta löydetään jälkiä barbaarisesta *Lamprekistä*, joka lienee käänös *Emporiculumista*, pieni tori, vuodelta 1056 peräisin olevaan dokumenttiin... Tänäpäin Lamporecchioon liitetään sen harjujen pehmeys, laadukas viini ja Pyhä Brigida (1302- 1370), joka näiden kukkien keskellä lujitti näkyjään, perustaen brigidiniläisyyden..., täällä voi hengittää menneen ajan lempeää seesteisyyttä, jota ihmiskunta kaipaa tulevaisuudeltaan

Larciano

Comune di Larciano

Valdinievolen kaupunki, joka ulottuu tasangolta puolikukkulalle: se irrottautuu Montalbanon itärinteeltä ja ulottuu Fucecchion suolaueelle. Talouskasvun ohella kaupunki on säilyttänyt myös vahvat siteet maatalousyhteisöön, jonka arvoja ja traditioita vaalitaan. Maataloudella on edelleen huomattava merkitys: sen tärkeimpiä tuotteita ovat viini ja öljy. "Larciano"-nimen alkuperästä on esitetty useita oletuksia. Sanotaan, että v. 631, Rooman perustamisen jälkeen, *gens Laertian* sadanpäämies olisi asettunut Montalbanolle, perustaen myöhemmin "Laertianoksi" kutsutun kylän. Varhaisimmassa luotettavassa dokumentissa, joka on vuodelta 942 jKr., tätä paikkaa kutsutaan nimellä "Villa Larziana", ja tämän perusteella on oletettu, että nimi johtuu arvostetusta "Larzia"-perheestä, joka olisi perustanut näille alueille v. 384 eKr. "Villa Larziana"-nimisen yhdyskunnan. Kirjallisen dokumentin olemassaolo vahvistaa tätä oletusta, mutta nimen alkuperä saattaisi kuitenkin johtua myös aiemmin lukuisina lähistöllä sijaitsevista lehtikuusimetsistä (larice=lehtikuusi).

Massa e Cozzile

Comune di Massa e Cozzile

Massa e Cozzilen kunta muodostui aikoinaan kolmesta kyläyhteisöstä: Verruca, Massa ja Cozzile. Yhä tänäpäivänä vaakunaan kuuluvat kaikkien dolmen symbolit: Verrucan risti, Cozzilen lilja ja Massan raudoitettu nuija. Massan kyläyhteisö on yksi Valdinievolen vanhimmista asutuksista ja se sai alkunsa myöhäisen antiikin ajan maatalosta (III - IV vuosisata jKr.). Sen roomalaisesta alkuperästä kertovat kylän läheltä löydetty kolikot, tuhkaurnat ja piirtokirjoitukset. Ensimmäiset "Massa sulla Borraa" ja Verrucan linnea koskevat tiedot ovat peräisin XI vuosisadan jälkipuoliskolta, kun taas Cozzilen alkuperä on kiistatta myöhäisempi. Ensinnä miehititvät Longobardit, sitten Lucca, vuosina 1339-40 se oli Firenzen alaisena. Viimein vuoden 1814 jälkeen Massa e Cozzilesta tuli itsenäinen kunta.

Monsummano Terme

Comune di Monsummano Terme

Montesommanon linnasta on dokumentoitua tietoa vuodesta 1005. Monsummanon harju on keskiajalla syntynyttä, Firenzen hallitsemaa Monteveltolinin kyläyhteisöä vastapäätä. Monteveltolinin linna oli 200-luvulla Firenzestä ja Luccasta lähteneiden turvapaikka leppymättömien guelfien ja ghibellinien taistelujen aikana. Monsummanon perustaminen on sidoksissa suurherttua Ferdinandoon ja hänen suosimaansa arkkitehtiin. Viisisataaluvun viimeisten vuosikymmenien aikana sattuneiden hämmästyttävien tapahtumien seurauksena, joista mainittakoon äkillinen lähteen pulppuaminen Madonnan ihmeellisen ilmestymisen tabernaakkelissa, suurherttua antoi arkkitehti Mechinille tehtäväksi v. 1602 suuren pyhäkön rakentamisen Fontenuovan Madonnan kunniaksi (Uuden lähteen Madonna). Kahdeksansataaluvun puolivälissä löydettiin erityistä terapeutista arvoa olevat kylpyläläluolat: ne ovat luonnollisia lämpimiä luolia, joiden yhteyteen on nyttemmin rakennettu uudenaikaisia kylpylärakennuksia.

Montecatini Terme

Comune di Montecatini Terme

Vuonna tuhat Montecatiniin oli yli kolme kilometriä muuria, seitsemän porttia ja 25 tornia. Oli kulunut tuhat vuotta siitä kun Catilina, Ciceronen Rooman suuri kapinallinen, joka hävisi Pistoian taistelun, näki viimeistä kertaa auringon tällä kukkulalla, jota ehkä siitä hetkestä lähtien kutsutaan nimellä *Mons Catilinae*. Jo silloin kylpylälähteet olivat kaikkein suurimpien ja ensimmäisten kylpylärakentajien, roomalaisten, tiedossa. Keskeinen kaupunki Val di Nievolen sydämessä, joka vuorostaan on Toskanan sydän. Kaksituhatta vuotta myöhemmin Montecatini tarjoaa arvokkaan kauniita luonnonpuistoja, pitkien, suggestiivisten kävelyretkien kohteeksi. Sillä on erityisen vieraanvarainen hotellivalikoima, jonka vesi- ja kylpylähöitoihin tarkoitettua laajaa tarjontaa on miltei mahdoton ylittää. Kaikki tämä löytyy jumalaisen käden rakentamasta vihreiden ja pehmeiden kukkuloiden amfiteatterista, joita ympäröivät Val di Nievolen ja Toskanan historian kirjoittaneet kaupungit ja kylät.

Pescia

Comune di Pescia

Pescian kaupungilla, jota pidetään Valdinievolen hallinnollisena keskuksena, on vanhat keskiaikaiset juuret; joen halkaisemana siinä erottuu selkeästi kaksi kaupunkisektoria: "uskonnollinen" katedraalin sektori ja "siviili" kaupungintalon sektori, jossa avautuu suuri aukio. Vanhat rakennukset ja tyylikkäätkirkot leimaavat vanhaa keskustaa, joka huomattavista rakennustoimista huolimatta on säilyttänyt alkuperäisen muotonsa. Sen merkittävimmät turistinähtävyydet ovat Vallerianan linnat ja Collodin kylä, joka tunnetaan maailmalla koska Pinokkion kirjoittaja halusi itseään kutsuttavan tällä nimellä. Pescia on yhä tänään hurmaava paikka, jossa voi viettää päiviä ympäröivillä vihreillä harjuilla ja omaleimaisilla teillä, jotka kertovat monivuosisataisesta historiasta. Tänään Pescian kaupunki tunnetaan Keski-Italian kukka- ja kasvituottajana ja -kauppiaina

Pieve a Nievole

Comune di Pieve a Nievole

Kaupunki saa nimensä erittäin vanhasta San Pietro a Neuren kirkosta, joka sijaitsee Lucca - Pistoia antiikin ajan tien, via Cassian, varrella. Kaupungin perustajan oletetaan olevan Luccan arkkipiispa Frediano, ehkä ennen kuin Longobardit valtasivat Valdinievolen, v. 570. Valdinievolea XII ja XV vuosisatoina koskevien sotatoimien seurauksena, kiekkoherra muuttaa Montecatiniin, San Michelen kirkkoon, joka ajan myötä saa emokirkon nimen, joka taas vuorostaan omistetaan San Marcolle. Tätä paikallisesti tärkeää historiallista tapahtumaa kuvaa symbolisesti kaupungin vaakuna, jossa antiikin ajan suojeluspyhimyksen San Pietron avaimia pitää herätysaarnaja Marcon siivekäs leijona. Viisataaluvun loppupuolella San Pietron kirkkoa alettiin kutsua San Marcon kirkoksi ja vasta v. 1908 Pieve a Nievolen kirkolle myönnettiin uudelleen oikeus nimeen San Pietro.

Ponte Buggianese

Comune di Ponte Buggianese

Kaupungin historia ei ole niin vanha kuin kukkuloiden kaupunkien, joista Ponte Buggianese saa alkunsa ja nimensä. Rauhallinen tasangon kyläyhteisö kätkee satojen vuosien historian, jota leimaavat taistelut ja kova työ savisen suomaan kuivattamiseksi ja saattamiseksi viljelykelpoiseksi. Fucecchion järven pienentyminen ja sitä seuraava Uzzanon ja Buggianon tasangon asuttaminen johtivat 500-luvulla Ponte Buggianesen perustamiseen: sinne rakennettiin pieni kirkko asukkaiden kustannuksella. Näin tämä pieni kylä sai ensimmäisen institutionaalisen muotonsa tasangon maanviljelijöiden uskonnollisena yhteisönä. Myöhemmin sille hankittiin kaupunkivaakuna, jonka määräsi kuningas Umberto I asetuksella 9 maaliskuuta 1899: kahtia jaettu kilpi, jonka ensimmäisellä puoliskolla on punainen härkä vihreällä maaseudulla ja sen päällä punainen lilja ja toisella puoliskolla puoliksi punainen, puoliksi hopeanväriäinen kukkiva lilja.

Uzzano

Comune di Uzzano

Uzzanon paikannimen alkuperästä on oletus, jonka mukaan se johtuisi rohkean longobardikapteenin nimestä Uzzo tai Uccio, joka tarkemmin määrittelemättömänä ajanjaksona olisi perustanut linnan. Toisen oletuksen mukaan Uzzano-nimi johtuisi latinan verbistä *urere*, Giovanni Boccaccion dokumentoiman oudon ilmiön johdosta: kunnan alueella virtaavasta joesta olisi purkautunut suuri määrä vieriviä kiviä, aivan kuin kyseessä olisi tulivuoren purkaus, ja kivivyöryä olisi edeltänyt tulivirta. Tästä tulee kunnan "puhuva" vaakuna, joka esittää sen "historiallisen" alueen osien (Castello, La Costa, Botteghino, Terrarossa, Torricchio) lukumäärää vastaavia puuhalkoja polttavaa liekkiä. Paikannimeä on tulkittu myös tieteellisemmin perusteiden, liittäen sen alkuperä rooman aikaan. Ano-taivutuspäätteiset nimet olivat nimittäin hyvin yleisiä Valdinievolella ja Luccan alueella, ja niiden alkuperänä on roomalainen *predium*, eli maan jakaminen antamalla sille omistajansa nimi. Giacomo Puccini sävelsi osia *Boheme*-oopperaan vieraillessaan Uzzanossa, oliivipuiden ja rauhan keitaassa.